

ναγίαν θηλάζουσαν τὸν Ἰησοῦν, ἀλλὰ καὶ αἰ-
δούμενος ἴσως ν' ἀπεικονίσῃ τὰ πράγματα κατὰ
τὰς φυσικὰς αὐτῶν διαστάσεις, παρενέβαλε παρὰ
τὸν τράχηλον τῆς Παναγίας μικρὸν μαστάριον
ἐπίμηκες, ἐγγίζον τὰ χεῖλη τοῦ καθημένου
βρέφους.

Ἄναδιφήσας δὲ ἐντὸς τοῦ ἱεροῦ, ἀνεκάλυψα
ἐπὶ τῶν λευκῶν φύλλων σκωληκοθρότων τινων
λειτουργικῶν βιβλίων τὰς ἐπομένους σημειώσεις.
Ἐπὶ τοῦ πρώτου λευκοῦ φύλλου Μηναίου τοῦ
1625.

(B) «Ἐν ετη απω της ενσαρκου ηκανομησας
τω κηρηου ημων Ιησου Χρ. αχητη εν μηνι
αρηληθω εβαρησι τω θανατηκο ης την χωρα
και ιπεθαναν ψηχες εως χηλητη και των αυτων
χρωνον επατησαν η κλεπτης την σελητζηνη(1)
και ηταν και ο παπανηκολας ο μηκος ηκη
φευγατως και των επηραν και των επηγαν στω
βουνη και τον εσκεντηψαν (2) και εφηγεν απο
τα χερηατος και ηλθεν ης την χωραν απωθα-
νεν εν μηνι ηωληγου ης της ιγ'»

Ἐπὶ τοῦ ἐξωφύλλου καὶ μεταξύ τῶν στοίχων
εὐχολογίου ὡς ἐν ληξιαρχικῷ βιβλίῳ εἰσὶν ἐγ-
γεγραμμένοι αἱ ἐν τῷ χωρίῳ γεννήσεις οὕτως

(Γ) «ενθημηση πως εγενηθη υ λευμωνηα επη
ετως αψις μηνι αβγουστου ις'»

(Δ) «ενθημηση πως εγενηθη υ λενη επη ετως
αψις μηνι μαουου ιζ'

Μεταξὺ δὲ αὐτῶν καὶ τόδε

(Ε) «θημηση ἀφωτης ερηξε τω κακω τω νερω
κε επηρε το μηλωτου αγηου γεωργηου και το
σπητη του παπα επη ετως χηλητως πεντακωσσης
738 εν μηνι δεκεμβρηω»

Ἐντὸς ἐτέρου Μηναίου

(Ϛ) «ενθημησης ποτε εριζοι στακτι (3) απρι-
λιου μινος θ αψμβ ημερα παρασκηθι.»

Ἐπὶ τοῦ λευκοῦ φύλλου ἐτέρου Μηναίου

(Ζ) «1795 απριλιου 8 ενθημησης οταν ιρθα-
μεν εις την Ραιτζηνην μαι των αγιων Χαρα-
λαμπον (4) ειταν θανατηχο περησο ειταν και εις
αγιαν εκαθησαμεν μερης 35.

Παπα ιερωθεος και παπα ανατολιος»

(Ἐπεται συνέχεια)

Θ. Ν. ΦΙΛΑΔΕΦΕΥ

(1) Σελίτζηνη χωρίον ὄρεινόν ὑπεράνω τῆς Ρετσάνης κεί-
μενον 1½ ὥραν μακρὰν.

(2) Σκεντζεύω λ. τουρκικὴ = βασανίζω

(3) Τὸ φαινόμενον τοῦτο ἐπιθεβαίουται καὶ δι' ἐτέρας
σημειώσεις, ὡς ἐν οἰκείῳ τόπῳ γενήσεται δῆλον

(4) Μὲ τὸν ἀγιον Χαραλαμπον ἐνοσοῦνται τὰ λείψανα
αὐτοῦ, ἅτινα εἶχον τὴν δύναμιν, ὡς καὶ τὰ λείψανα ὄλων τῶν
ἄλλων ἀγίων, νὰ καθαρίζωσι καὶ ἀγιάζωσι τὰ πανουκλια-
σμένα (κατὰ τὴν συνήθη φράσιν) μέρη.

Ο ΑΠΟΧΩΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΝΑΥΤΗ

Παίρνει σιγὰ τ' ἀγέρι.
"Ἐνα φιλι ἀκόμα!
Στὸν κόσμον ποῖς τὸ ξέρει,
ἂν τὸ γλυκό σου στόμα
θενὰ ξαναφιλήσω πιά;
Γλυκειά μ' ἀγάπη ἔχε 'γειά!

"Ἐνα φιλι ἀκόμη,
ἔνα φιλι καὶ πάλι!
Ἄπ' τὴν παλῆρά σου γνώμη
κανεῖς νὰ μὴ σὲ βγάλη.
Μὴ μὲ ξεχνᾷς 'ς τὴν ξενιτειά.
Γλυκειά μ' ἀγάπη ἔχε 'γειά!

Εἶν' ἡ ζωὴ μ' ἀγῶνας
μὲ τὴν ἀνεμοζάλη.
Εἶμ' ἄχαρις χειμῶνας·
σὺ, τ' ἄστρο ποῦ προβάλλει
σ' ἂν τὴ γλυκειά παρηγοριά
'ς τὴ σκοτεινιά μου. "Ἐχε 'γειά!

Λαμπρό 'νε νὰ θυμᾶσαι
'ς τῆς σκοτειναῖς σου ὥραις
πιστὰ πῶς ἀγαπᾶσαι.
Καὶ πῶς σὲ τόσαις χώραις
καὶ θάλασσαις ζῆ μιὰ καρδιά
γιὰ σένα μόνον. "Ἐχε 'γειά!

Τί ἂν βογκᾷ τὸ κύμα
καὶ ὁ βορηᾶς φροινιάζη,
κ' ἡ θάλασσα 'νε μνημα
κι' ἀγέρας σκοτεινιάζη;
Γαλήνη θάχω 'ς τὴν καρδιά,
ἂν μὲ θυμᾶσαι. "Ἐχε 'γειά!

"Ἄν ὅμως μὲ ξεχάσης,
ἄς μὴ γυρίσω πίσω,
ἀνάμεσα θαλάσσης
τὰ μάτια μου ἄς κλείσω,
πεῖν νὰ τὸ μάθω. "Ἐχε 'γειά!
Ποῖς ξέρει ἂν σὲ ἴδω πιά;

ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΗΣ ΠΡΟΒΕΛΓΙΟΣ.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΓΝΩΜΑΙ

Αἱ μικραὶ ἀρεταὶ δὲν ἐκθαμβώνουν, ἀλλ' ἀρωματι-
ζοῦν· εἶνε τὰ ἴα τῆς ψυχῆς.

*

Ἦπάργουσι σελίδες τοῦ βίου, τὰς ὁποίας ὅλα τὰ δά-
κρυα ἡμῶν δὲν ἀρκοῦσι νὰ ἐκπλύνωσιν.

*

Ὁ Λυκοῦργος κατέστησε τοὺς Λακεδαιμονίους ἴσους,
ὅπως ἡ καταγιγίς καθιστᾷ ἴσους τοὺς ναυαγούς.

*

Μεγάλῃ γαλήνῃ καὶ ἀμεροληψία εἶνε ἀνεπιτήδεια
πρὸς πολιτικὴν ἐνέργειαν· οἱ φιλόσοφοι συμβουλεύουσι
τὰς μεταρρυθμίσεις, ἀλλὰ πραγματοποιοῦσιν αὐτὰς οἱ
λαλοῦντες πρὸς τὸ πλῆθος.

*

Ὁ προσδοκῶν τι ἐν προσεχεῖ μέλλοντι οὐδὲν πράττει,
οὐδὲν ἀπολαμβάνει.

